

Bilag 2.

Statens Direktorat
for Arbejdsanvisningen og
Arbejdsløshedsforsikringen.

København, den 21. Februar 1931.

Til Landstingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

Under Forhandlingerne den 20. d. M. i det af det ærede Udvalg nedsatte Underudvalg blev Direktoratet anmodet om at fremsende et skriftligt Referat af den af Arbejdsdirektøren og Fm. Korsgaard givne mundtlige Fremstilling vedrørende de økonomiske Forudsætninger for Oprettelse af en Krisefond særlig for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Medlemmer.

Denne Fremstilling gik bl. a. ud paa at vise, hvad det vil koste at opretholde nævnte Krisefond, naar man gaar ud fra, 1) at Understøttelserne skal ydes med samme Sats og aarlige Understøttelsestid, som gælder for den ordinære Forsikring, 2) at Tilskuddene fra det offentlige ydes efter den Skala, som er fastsat i det foreliggende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, jfr. det Forslaget vedhæftede Bilag B., og 3) at de nu for Krisefonds Virksomhed gældende Regler i Lov af 9. November 1928 maa lægges til Grund, samt 4) at 10 pCt. af Krisefondens Udgifter til Understøttelse skal refunderes af Arbejdsløshedsfonden i Stedet for det nugældende Tilskud af Arbejdsløshedsfondens Renteindtægter, jfr. § 19, Stk. 10, og § 29 i Lov 1. Juli 1927.

I denne Anledning skal man med Bemærkning, at det selvsagt ikke lader sig gøre paa Forhaand nøjagtigt at bestemme Udgifternes Størrelse, der udelukkende vil afhænge af den fremtidige Arbejdsløsheds Omfang og Varighed i Faget, udtale følgende:

Da en Krisefonds Midler efter de gældende Bestemmelser udelukkende anvendes som Understøttelse til saadanne arbejdsløse Medlemmer, der har opbrugt deres ordinære Understøttelse, maa det naturlige Udgangspunkt for en Beregning over Krisefondens Udgifter være Antallet af Medlemmer i vedkommende Kasse, der i Løbet af et Aar opbruger deres Maksimum. De Oplysninger, som Direktoratet er i Besiddelse af angaaende dette Punkt, er imidlertid i al Almindelighed ikke helt fyldestgørende, og hvad særlig angaar den Kasse, der her er Tale om, ved man med nogenlunde Sikkerhed, at man ved Benyttelse af disse Oplysninger vil naa til lovlig lave Tal.

Et Forhold, der paa dette Punkt er af afgørende Betydning, er, at Kassen ikke for Tiden har Dispensation fra Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, om, at der ikke maa udbetales Understøttelse til Medlemmer, der ikke i de sidste to Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder, og derfor har maattet standse Understøttelsen til et betydeligt Antal Medlemmer, der netop maa antages i Tilfælde af, at Adgangen til Understøttelse havde staaet aaben, at ville have opbrugt Understøttelsen.

Direktoratet har derfor foretaget en Udregning af, hvad det efter de fra Kassen foreliggende Oplysninger vilde koste at opretholde en Krisefond for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, men er klar over, at Tallet af foranførte Grund maa korrigeres. En Hjælp hertil har man i Landets næststørste Arbejdsløshedskasse, nemlig Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse, der har oprettet en